

מ"ת 12628/03/18 - מדינת ישראל נגד בני זאודי, בנימין מקונן, גשאו גטהון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 12628-03-18 מדינת ישראל נ' זאודי(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט רועי פרי
המבקשת:

מדינת ישראל
באמצעות מפל"ג תביעות תל אביב

נגד

המשיבים:

1. בני זאודי (עציר)
  2. בנימין מקונן (עציר)
  3. גשאו גטהון (עציר)
- באמצעות ב"כ עו"ד ירון פורר

החלטה

1. לפני בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים מכוח סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לפשע, החזקת מכשירי פריצה, התפרצות לדירת מגורים וגניבה, בצוותא חדא ואילו למשיב 3 מיוחסת בנוסף עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו.

2. למקרא כתב האישום עולה כי ביום 26.2.18 בשעה 08:40, הגיע המשיב 1 ברכב מסוג ניסן טידה (להלן: "**הרכב**") לחניון ברחוב דוד המלך בלוד במטרה לאסוף את המשיבים 2-3. בהמשך, בסמוך לשעה 11:20 הגיעו המשיבים באמצעות הרכב לחניון ברחוב האדמו"ר בבת ים.

בשעה 11:45 התפרצו המשיבים, בצוותא חדא, לדירת מגורים ברחוב הרב מימון 13 בבת ים, כאשר משיב 3 מתצפת מחוץ לבניין ומעביר עדכונים טלפוניים למשיב 1.

משיבים 1-2 פתחו את דלת הדירה באמצעות תותב עטוף ברדיד אלומיניום מחורץ (להלן: "**כלי הפריצה**") ונכנסו לדירה במטרה לבצע גניבה.

המשיבים נטלו מהדירה שרשראות זהב, טבעות, עגילים, תליונים, צמיד - והכניסו את השלל לתוך גרב[1] שמצאו בדירה.

בשעה 12:15 עלו המשיבים לרכב והחלו בנסיעה, או-אז נעצרו ע"י בלשי משטרת ישראל בפינת הרחובות הרב מימון - אנה פרנק בבת ים. בהמשך, פתח משיב 3 את דלת הרכב והחל במנוסה ותוך כדי ריצה השליך את הגרב והרכוש הגנוב לשיחים שבמקום.

השוטר אבישי כהן צעק למשיב 3: "**עצור משטרה**", אך זה המשיך במנוסתו, לבסוף נפל ע"ג המדרכה ונתפס ע"י השוטר.

המשיב 3 תקף את השוטר, בכך שהחל להשתולל, בעט באשכיו והתנגד למעצרו. המשיב 3 החזיק באותן נסיבות בכיסו את כלי הפריצה ובשיחים נתפס כאמור הגרב עם השלל.

באותן נסיבות, החזיקו המשיבים ברכב בשני רדידי אלומיניום נוספים.

3. הסגורים המלומדים חלקו על קיומן של ראיות לכאורה בתיק זה ועתרו לשחרורם של המשיבים לחלופת מעצר ביתית בפיקוח בני משפחתם.

ב"כ משיבים 1-2 מאשר כי אכן משטרת ישראל הפעילה עוקבים בתיק זה, יחד עם זאת אין חולק כי מרשיו לא היוו יעדי הפעולה ("**הנדון**") אלא משיב 3. מרשיו אינם מזוהים ע"י העוקבים ולא נצפו כנכנסים לבניין מושא ההתפרצות המתוארת עלי כתב האישום. מרשיו שיתפו פעולה עם השוטרים עת נעצר הרכב, לא נמלטו מהרכב ובחזקתם לא נתפס הרכוש הגנוב.

ב"כ משיב 3, מציין כי איש מבין העוקבים לא הבחין מי מבין המשיבים נכנס לבנין מושא ההתפרצות. לא אותו ט"א. אין ראיה שבאמצעות כלי הפריצה הנטענים נפרצה הדירה הרלוונטית.

המשיב 3 לא ידע ששוטרים עצרו את הרכב. המשיב 3 טען כי השליך סם מסוג חשיש. מפנה לשוני בין דוחות השוטרים לעניין מה ראו שנזרק, אין דוח או תרשים שיכול לקשור את אותו גרב בצבע לבן למסלול בריחתו של משיב 3. עוקב מס' 170 כלל לא מילא דוח מעבר לתמונות. הסנגור המלומד עתר לשחרור מרשו למעצר בית, בבית הוריו ובפיקוחם.

4. לאחר ששמעתי ברוב קשב את טיעוני הצדדים ועיינתי לעומק בחומר הראיות, נחה דעתי כי קיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיבים באשר לכלל העבירות.

ודוק, כבר נקבע כי ראיות לכאורה הן ראיות קבילות, גולמיות, בעלות פוטנציאל לביסוס אשמתם של המשיבים. יפים בעניין זה דבריו של כבוד השופט פוגלמן במסגרת בש"פ 6910/13 מדינת ישראל נ' האדי קבלאן (17/10/13):

"כידוע, בשלב בחינת בקשה למעצר נאשם עד תום ההליכים, בוחן בית המשפט אם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו. בחינה זו אינה דורשת הוכחה ברמת הסתברות של מעל לכל ספק סביר, אלא מסתפק בבחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה הגולמי. "ראית לכאורה" בהקשר זה הן ראיות שלגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט - תוך כדי העברתן בכור ההיתוך של החקירות, מבחני הקבילות והמשקל - יוביל בסופו של המשפט לביסוס אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד (1) 133; בש"פ 6742/11 אלמכאווי נ' מדינת ישראל, מיום 26.9.11). בשלב מקדמי זה, אין בית המשפט נדרש לעמוד על משקלן של הראיות או לקבוע ממצאים בשאלת מהימנותם של העדים כפי שנעשה בהליך העיקרי, ודי כי שוכנע שישנו פוטנציאל ראיתי להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי (ראו: בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, מיום 18.4.10)."

5. ראיות התביעה נסמכות על הודעות בעלי הדירה שנפרצה בבת ים; דוחות העוקבים; מעצרים של המשיבים ברכב המדובר, בסמוך לבנין המגורים, בהינתן שהמשיב 3 נמלט מהרכב השליך במנוסתו את הגרב בצבע לבן ובו התכשיטים שנגנבו מהדירה; מציאת כלי פריצה ובתוך כך חו"ד מז"פ בעניין; צילומי הדירה שנפרצה, צילום הגרב שהושלך על תכולתו (התכשיטים), צילום גרב תואם לזה שהושלך בדירה שנפרצה; דוחות השוטרים והבלשים לרבות השוטר אבישי כהן שעצר את משיב 3 והותקף על ידו; מחקר תקשורת מיום האירוע שעה 12:18 באשר לקשר טלפוני בין משיב 3 למשיב 1, דבר המחזק את תיזת התביעה כי משיב 3 שימש כתצפיתן בעת ההתפרצות; שתיקתם של המשיבים עלי חקירתם - דבר המחזק את הראיות כנגדם ומגביר את עוצמתה של עילת המעצר מסוג מסוכנות בשלב זה של הדיון,

אליבא דהלכת בש"פ 8638/96 נחום קורמן נ' מדינת ישראל, פ"ד (5) 200.

6. ער אני לטיעוני הסנגורים המלומדים, ובמיוחד לטיעוניהם לעניין "דוח המרכזת" אשר הוגש לעיוני עוד במהלך הדיון ע"י התובעת. אכן ככל שהתביעה מעוניינת להסתמך על "דוח המרכזת, או על חלקים ממנו, עליה לגבות את הדברים בדוחות העוקבים המאוזכרים בו, לא ניתן להגיש או את דוח המרכזת ככזה, ללא גיבוי של דוחות העוקבים.

יחד עם זאת, קבעתי קיומן של ראיות לכאורה בתיק זה, ומדובר בתשתית ראייתית מבוססת כדבעי, גם אם היא נסמכת לעת הזו על דוחות חלק מהעוקבים שהשתתפו בפעילות.

ודוק, התשתית הראייתית איננה נסמכת רק על דוחות עוקבים בתיק זה, אלא על ראיות נוספות, כמפורט בסעיף 5 לעיל.

ראשית אפנה לגרסתו הראשונית של משיב 3 מיום האירוע בשעה 15:38. הלה מאשר כי משיבים 1-2 אספו אותו ביום האירוע בסביבות השעה 11:00 או 12:00. **"אספו אותי בני ובני השניים שנעצרו איתי, הם דיברו איתי בטלפון לפני כן אמרו לי בוא רד"**, דהיינו משיב 3 קושר את משיבים 1-2 שהיו עמו במועד האירוע, ומכאן אינני מקבל את טענת סנגורם של משיבים 1-2 כי אין זיהוי למרשיו.

משיב 3 מאשר כי ברח מהרכב משום שיש לו "סכסוכים", עת הבין כי המדובר במשטרה השליך סם מסוג חשיש שהיה עליו.

דברים דומים מסר משיב 3 לשוטר שעצר אותו, אבישי כהן, לעניין השלכת החשיש, עת נשאל מה השליך בעת מנוסתו.

כאמור מעבר לכך משיב 3 שמר על זכות השתיקה במהלך חקירותיו וכך גם משיבים 1-2, והדבר כאמור פועל לחובתם, כחיזוק ראייתי ומגביר מסוכנות.

בנמצא עוד **הודעותיהם של בעלי הדירה ויקטור לבדב ואחותו סופיה אברמוב** המתגוררים בדירה שנפרצה. תכולת הגרב בצבע לבן שנתפס והכיל את שלל הגניבה, ובתוך כך התכשיטים שנגנבו מהדירה - גב' אברמוב מזהה בהודעתה את הפריטים. בנוסף הגב' אברמוב מספרת כי הניחה סכום של 400 ₪, בחלוקה לשני שטרות חדשים בני 200 ₪, במגירה מתחת לטלוויזיה בדירה - סכום זה נתפס על המשיב 1 בעת מעצרו (**ראו דוח פעולה של רס"ל ניסים אברהמי מיום 26.2.18**).

קיימת בתיק **הודעתו של בני מגרלישוילי** שמסר את הרכב למשיב 2, וכי זה היה זקוק לו "דחוף" - ש' 46.

דוח עוקב 146 מיום 26.2.18 ודוח הבהרה מיום המחרת - מזהה את המשיב 3 נמלט מהרכב ומשליך דבר מה לבן שזוהה כגרב בצבע לבן. הכווין את הבלש שאסף את הגרב.

פקד רועי ברוק - אסף את הגרב בצבע לבן בעקבות ההכוונה האמורה והעבירו לרס"ר גורדאן מייאילוביץ.

קיים **דוח פעולה של רס"ר גורדאן** מיום האירוע המתאר את חסימת רכבם של המשיבים ומנוסתו של משיב 3, והעברת הגרב ע"י פקד ברוק. הלה הוציא את התכולה תוך שמירת ט"א ומתאר את התכשיטים.

דוח פעולה של רס"ל ניסים אברהמי מתאר את הנסיעה ע"ג רחוב הרב מימון בבת ים לכיוון רחוב אנה פרנק ע"מ לבצע מעצר רכבם של המשיבים. הבחין במשיב 3 רץ במרכז הכביש, זיהה אותו היטב מעבודתו, החל צופר לו תוך שצעק לעברו: "**עצור משטרה**".

הבחין כי הלה השליך דבר מה באמצעות ידו הימנית לעבר השיחים. הלה לא איתר דבר בעת סריקתו.

דוח הפעולה של **רס"ל אבישי כהן** המתאר את המרדף אחר משיב 3, השלכת דבר מה לעבר השיחים ובעת מעצרו בעט המשיב ופגע באשכיו של השוטר, כשנשאל מה זרק השיב: "**חשיש זה מה שהיה לי**".

דוח עוקב 8914 מיום האירוע - מזהה את המשיב, הנקרא כאמור "הנדון" לאורך הדוחות, ואת משיב 1, בהתאם לתמונה וכן את משיב 2, עפ"י תמונה. בשעה 11:50 יצאו משטח הבניין הסמוך לחניון כלי הרכב שברחוב האדמו"ר בבת ים בסמוך לרחוב הרב מימון. הם נפרדים ואז שוב נראים בשעה 11:59 ונכנסו לרכב.

דוח עוקב 166 - גם הוא מתאר במקביל את המתרחש, אומנם הוא מזהה אך את המשיב 3, שנקרא הנדון, עם זאת הוא מתאר שני גברים בעלי גוון עור כהה יוצאים מהרכב המדובר ונכנסים למעבר הבניינים 11/13 ברחוב הרב מימון, כאשר משיב 3 נראה הולך במעבר הבניינים, **משוחח בטלפון ומתצפת**, כאשר בהמשך המשיב והשניים הנוספים נכנסו לרכב ונסעו לכיוון רחוב אנה פרנק.

אם לא די בכך קיימות **תמונות שצילם עוקב מס' 170**, בהן מתועדים יחד שלושת המשיבים, כאשר מקום הצילום הינו רחוב מימון 11-13 בבת ים.

מכלול דוחות העוקבים, הצילומים וגרסתו הראשונית של משיב 3 כי משיבים 1-2 אספו אותו והיה עימם ביום האירוע, מלמדים כי אין המדובר באנשים אחרים, או אנשים שאינם מזוהים, ולצדו של משיב 3 היו משיבים 1-2 במועדים הרלוונטיים ביום האירוע.

צא ולמד המשיבים נראים נכנסים ויוצאים ממעבר הבניינים 11-13 שברחוב הרב מימון בבת ים, כאשר הדירה שנפרצה ממוקמת ברב מימון 13, המשיב 3 נראה בהמשך מדבר בטלפון ומתצפת. קשר טלפוני בינו לבין משיב 1 קיים.

לאחר מכן נראים השלושה נכנסים לרכב, עמו הגיעו למקום, וכשנעצרים המה ע"י השוטרים, משיב 3 נמלט מהרכב משליך דבר מה, שהוברר בהמשך כגרב בצבע לבן (**ראו עוקב 146** **ודוח פעולה של פקד רועי**

ברוק), ובחובו שלל הגניבה (**חזקה תכופה**). בנוסף גם ברכב וגם על משיב 3 נמצאו כלי פריצה, שעפ"י חו"ד מז"פ אותו תותב עטוף ברדיד אלומיניום מחורץ מיועד לפתיחת מנעולי צילנדר ישרי קדח מדגם מחורץ (**ראו חו"ד הילה נשיא ממז"פ**). כנ"ל רדידי האלומיניום שנתפסו ברכב יכולים לשמש לשחזור קוד נעילה ע"י "משחק" של מפתח בעל שקעים מקסימליים עטוף ברדיד אלומיניום בתוך קדח המנעול.

רדיד אלומיניום שכזה גם נתפס בתוך הדירה, כמו גם גרב בצבע לבן התואם לזה שנתפס במהלך מנוסתו של משיב 3 - גרב מסוג LEE COOPER. ראו חו"ד מז"פ וצילומי מז"פ של המוצגים, הדירה והגרביים.

7. הנה כי כן קיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיבים.

אינני תמים דעים עם עמדתו של ב"כ משיב 3 כי עניין לנו "בהתפרצות אחת לא מתוחכמת". המשיבים קשרו קשר לביצוע פשע, הצטיידו ברכב ובכלי פריצה, לרבות תותב עטוף ברדיד אלומיניום מחורץ, הגם שנעצרו ע"י השוטרים הרהיב עוז משיב 3, ונמלט מהרכב עם שלל הגניבה, השליכו ואף התנגד למעצר בכך שתקף את השוטר אבישי כהן - נסיבות אלה לצד מיהותם של המשיבים, בהינתן עברם הפלילי, מקים עילת מעצר מסוג מסוכנות בתיק שלפני.

על השילוב בין עבירות רכוש לעבר פלילי מאותו תחום המקים עילת מעצר, ובתוך כך התפרצות לדירה כעבירה עם פוטנציאל להתלקחות - ראו **בש"פ 45/10 פאדי מסארווה נ' מדינת ישראל (8.1.10)**.

8. משיב 1, כבן 25, לחובתו הרשעה קודמת בעבירה של סיוע לנסיון להתפרצות לדירת מגורים, החזקת כלי פריצה והיזק לרכוש במזיד. ריצה בעברו מאסר בן 7 חודשים ולחובתו מאסר מותנה בן 12 חודשים בר הפעלה. (יש לציין כי הרשעה זו משותפת למשיבים 1-2).

משיב 2, כבן 28, לחובתו 3 הרשעות קודמות ורישום אחד בעבירות רכוש, לרבות התפרצויות לדירת מגורים, החזקת מכשירי פריצה. ריצה מאסרים בעברו. לחובתו מאסר על תנאי בן 12 חודשים בר הפעלה.

משיב 3, כבן 28, לחובתו 7 הרשעות קודמות ורישום אחד, בעבירות רכוש, אלימות לרבות התפרצויות לדירות מגורים והחזקת כלי פריצה. ריצה מאסרים בעברו ולחובתו מאסר מותנה בן 12 חודשים בר הפעלה.

9. במסגרת **בש"פ 5467/17 עמוס רוקח נ' מדינת ישראל (23.8.17)**, חזר בית המשפט העליון, מפני כב' השופט מלצר על ההליך "הדו שלבי", שבבחינת חלופת מעצר בדיני המעצרים בשיטת משפטנו:

"חוק המעצרים קובע "מנגנון דו-שלבי" לבחינת התנאים לחלופה מאחורי סורג ובריאח לאחר הגשת כתב אישום:

(א) בשלב הראשון - על בית המשפט לבחון האם חלופה כלשהי עשויה, באופן עקרוני, להפיג את המסוכנות הנשקפת מהנאשם, או למצער להפחית את המסוכנות הנשקפת מהנאשם ברמה המתקבלת על הדעת.

(ב) בשלב השני - בית המשפט נדרש לבחון את החלופות הקונקרטיות המוצעות לו ואת מידת התאמתם למידותיו של הנאשם הספציפי, בהתאם למאפייניו האישיים ולטיב הסיכון הנשקף ממנו (ראו: **בש"פ 8389/15 אבו כאטר נ' מדינת ישראל (27.12.2015)**; **בש"פ 1971/16 קופר (קופרשמיד) נ' מדינת ישראל (13.03.2016)**).

במהלך יישום הבדיקה הדו שלבית הנ"ל, ייתכנו מקרים בהם בית המשפט ישתכנע, כבר במסגרת השלב הראשון, כי המסוכנות, או החשש מפני שיבוש, יהיו כה מובהקים בנסיבות המקרה, עד אשר שום חלופה לא תסכון - ואז לא יידרש בית המשפט לבחינת חלופות קונקרטיות (ראו: **בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (15.1.2015)**; **בש"פ 4513/16 דומראני נ' מדינת ישראל (22.6.2016)**; **בש"פ 1495/17 מדינת ישראל נ' זאודי (21.02.2017)**).

10. סבורני כי נסיבות ביצוע העבירות לכאורה, לצד מיהותם של המשיבים, בהינתן עברם הפלילי, בעבירות רכוש, כאשר סנקציות עונשיות ומאסר מותנה לא הרתיעו מלשוב ולפגוע ברכוש הציבור - כל אלה מלמדים על מסוכנות גבוהה הנשקפת מהמשיבים שבפני.

מסוכנות זו מחייבת בחינת עניינם של המשיבים, באמצעות הגורם המקצועי הוא שירות המבחן, גם בשאלת חלופת מעצר, אם לאו.

אין מדובר בתיק המתאים לבחינת חלופת מעצר, עובר לעריכת תסקיר מעצר מקדים - **בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (15.1.1.5)** וראו מהעת האחרונה החלטתו של כב' השופט גרשון גונטובניק מבית המשפט המחוזי בתל אביב במסגרת עמ"ת **2311-09-17 מדינת ישראל נ' נאור (04/09/17)**.

אשר על כן אני מורה לשירות המבחן לערוך תסקירי מעצר בעניינם של המשיבים.

נדחה להמשך הדיון ולקבלת תסקירי מעצר ליום 9.4.18 בשעה 10:00.

המזכירות וההגנה יעבירו החלטתי זו, לצד כתב האישום ובקשת המעצר לשירות המבחן.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ח, 19 מרץ 2018, במעמד הצדדים.

---

[1] גרב - שם ממין זכר, עפ"י האקדמיה ללשון העברית.